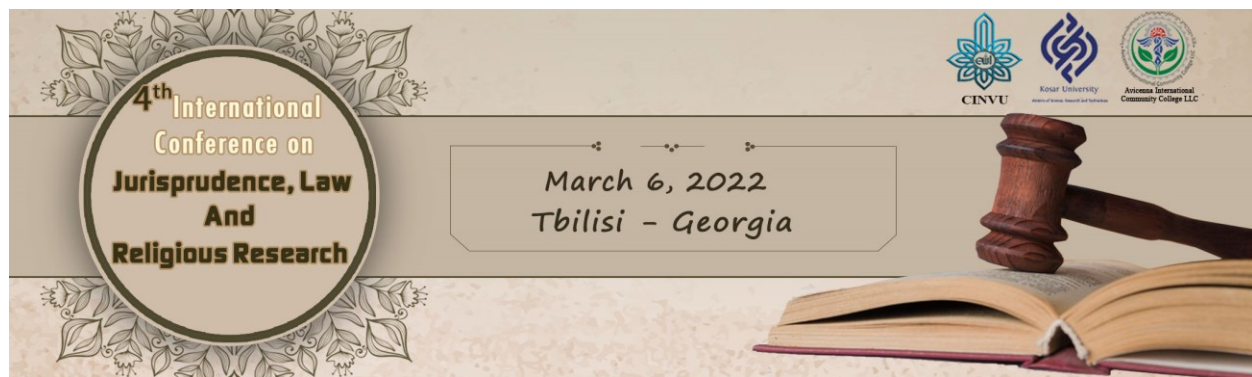

شکنجه سفید در حقوق کیفری ایران، فقه امامیه و اسناد و کنوانسیون های بین المللی

زهرا حمزه شلمزاری^۱، دکتر سید عباس جزایری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

۲- استاد راهنما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد

چکیده

شکنجه سفید شکنجه‌ای است که شاید از لحاظ جسمی، آسیبی به جسم متهم وارد نشود؛ اما روح و روان متهم در سلول‌های انفرادی تحت تأثیر و تحت فشار قرار می‌گیرد. به موجب قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران شکنجه قویاً ممنوع شده و برای مرتکبین آن مجازات در نظر گرفته شده است. در فقه اسلامی نیز شکنجه به شدت نهی شده و در سطح بین المل نیز در نهی شکنجه می‌توان به کنوانسیون های تصویب شده مختلف در این زمینه اشاره کرد. با توجه به اهمیت این مساله در این مقاله تلاش شد تا "شکنجه سفید" در حقوق کیفری ایران، فقه امامیه و اسناد و کنوانسیون های بین المللی مورد مطالعه قرار گیرد. طبق یافته ها و با بررسی آثار فقهای امامیه می‌توان دریافت که هیچ یک از این بزرگان در آثار خود به صراحت یا به صورت تلویحی مطلبی دال بر پذیرش مشروعیت حبس انفرادی و شکنجه سفید بیان نکرده اند و قانونگذار ایران به منظور اثبات مشروعیت این قسم از شکنجه و حبس، به مستندات چون عمومیت ادله مشروعیت حبس و همچنین فلسفه حبس انفرادی برای متهمان و محکومان تمسک کرده است. در سطح بین المللی نیز جهت ممنوعیت شکنجه و تاکید بر آن، اسناد و کنوانسیون های مختلفی همچون کنوانسیون منع شکنجه و کنوانسیون ملل متحد به تصویب رسیده است.

واژگان کلیدی: شکنجه سفید، حبس انفرادی، فقه امامیه، کنوانسیون منع شکنجه